

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **P. J.**, trvale bytem R., adresa pro doručování: P., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 20.2.2013 proti rozhodnutí žalované ze dne 5.2.2013 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 20.2.2013 a následně doplněnou podáním ze dne 16.3.2013 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 5.2.2013 č.j. X, jelikož s ním nesouhlasí, neboť dle jeho názoru zdravotní stav, který popsal, odpovídá plné invaliditě, což je nyní invalidita třetího stupně; jeho zdravotní stav, který byl chybně posudkově zhodnocen, se zhoršil; žalobce navrhl, aby byl jeho zdravotní stav znovu posouzen, protože má problémy domluvit se a s orientací; závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované. (*K žalobě připojil mimo jiné i kopii rozhodnutí ze dne 5.2.2013.*)

Napadeným rozhodnutím ze dne 5.2.2013 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 28.11.2012 č.j. X, kterým mu byla zamítnuta žádost o změnu výše invalidního důchodu § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) S. ze dne 16.11.2012 není invalidní pro invaliditu druhého ani třetího stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 5.2.2013 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě ze dne 16.1.2013 žalobce není invalidní

pro invaliditu druhého ani třetího stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, jelikož se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VIII, oddíl A, položka 1 přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nemohlo být námitkám žalobce vyhověno.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ S. vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 16.11.2012 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 16.1.2013 vyplývá, že žalobce nebyl uznán invalidním pro invaliditu druhého nebo třetího stupně, nadále jde o invaliditu prvního stupně, protože z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 40%, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VIII, oddíl A, položce 1 přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 3.4.2013 uvedla mimo jiné, že navrhuje k důkazu posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) a rozhodnutí ponechává na výsledku dokazování a úvaze soudu. Z dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 5.2.2013 bylo žalobci doručeno dne 11.2.2013.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru otorinolaryngologie (ORL) ve znění usnesení ze dne 23.7.2013 o opravě vady posudku po jednání konaném dne 18.7.2013, když jednání byl přítomen žalobce dne 9. a 23.5.2013. V závěru posudku komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně, ale nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně, protože šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%, neboť komise hodnotila zdravotní postižení žalobce dle kapitoly VIII, oddílu A, položky 1 přílohy vyhlášky a míru poklesu pracovní schopnosti 40%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna. Dle PK MPSV je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti praktická oboustranná hluchota (ztráta sluchu dle Fowlera 100%) korigovaná sluchadlem, pro kterou není žalobce schopen práce v rizikovém pracovišti se zvukovou signalizací, na pracovišti se zvýšeným rizikem poškození sluchu a vzhledem k oční vadě na pracovišti nedostatečně osvětleném; postižení je kompenzováno dobře sluchadlem, žalobce se dorozumí srozumitelnou řečí a při opakovaných vyšetřeních v komisi /ORL a neurologie/ je patrné i to, že není jen zcela odkázán na odezírání; přešetřením neurologem nebyla zjištěna porucha jemné motoriky

horních končetin, rovněž dle vyšetření psychologem je hranice intelektu lehce subnormní, ale nejedná se o lehkou mentální retardaci; dle očního vyšetření ze dne 7.11.2012 lze nález na pravém oku hodnotit jako praktickou slepotu, ale visus na levém oku po korekci je 1,0, korekce na dálku je dle oční lékařky vyhovující, není tedy důvod ve výsledném posudkovém zhodnocení procento pracovní schopnosti navyšovat. Závěrem komise uvedla, že zhodnotila všechna doložená vyšetření na základě sdělení žalobce v žalobě a doplnila ještě vyšetření další, která považovala za nutná k dostatečné objektivizaci zdravotního stavu žalobce. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 14.8.2013 se žalobce zúčastnil a udělil plnou moc své manželce M. J. k jeho zastupování pouze při ústním jednání soudu kvůli potřebné komunikaci a následně setrval na podané žalobě. Závěrem žalobce uvedl, že by byl rád, aby jeho žalobě bylo vyhověno, ale už u komise jim ukázali tabulku, podle které se zdravotní stav posuzuje a je jim jasné, že podle ní se nedá dosáhnout alespoň 50%, tj. druhý stupeň invalidity. Zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku PK MPSV, neboť se žalobci nepodařilo prokázat, že je invalidní ve vyšším stupni.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení však nebyly shledány, jak uvedeno shora.

Žalobce se podanou žalobou domáhá změny výše invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. Od 1.1.2010 se za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce /§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb./.

Subjektivní pocit žalobce, že by mu měla být přiznána invalidita třetího stupně pro jím popsané zdravotní potíže, ale nemůže být důvodem pro přiznání požadovaného stupně invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v příslušném stupni lze pojištěnci přiznat či ponechat pouze tehdy, vyplývá-li z výsledků lékařských

vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o invaliditě přesvědčen či argumentuje důvody shora uvedenými. Navíc nelze ani přehlédnout, že důkazní břemeno spočívá na žalobci, nikoli na žalované, tudíž prokázání tvrzení ohledně invalidity prokazuje žalobce zejména lékařskými zprávami ošetřujících lékařů, které jsou posudkově zhodnoceny posudkovými lékaři či PK MPSV ze zákona oprávněnými k posuzování invalidity pojištěnců.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 5.2.2013*. Pokud u žalobce dojde či již došlo ke zhoršení jeho zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity vyššího stupně v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři). Přiznání invalidity a jejího stupně však není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání apod.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 5.2.2013 není důvodná*. Soud vycházel při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce především z posudku PK MPSV ze dne 18.7.2013 (ve znění usnesení o opravě vady posudku ze dne 23.7.2013) vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, protože komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí, ale i komisí vyžádaných. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, když v posudku řádně stanovila hlavní příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, popsala i míru funkčního poškození vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr i stanoveno omezení, které jej ale nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 28.11.2012, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobce v řízení o námitkách, tak i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav žalobce zcela shodně. Přiznaná 40% ztráta pracovní schopnosti však nedosahuje potřebných 50% pro invaliditu druhého stupně ani 70% této ztráty pro invaliditu třetího stupně, tudíž žalobce nebyl uznán invalidní pro invaliditu druhého ani třetího stupně k datu vydání napadeného rozhodnutí, ale byl nadále uznán invalidní pro invaliditu prvního stupně. Citovaný posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborných lékařů (ORL a neurologie) po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz.

Ze shora uvedených důvodů proto soud *žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, v němž je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (*výrok I. rozsudku*). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 5.2.2013 shledal jako věcně správné a*

odpovídající zákonu, neboť žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro přiznání vyššího stupně invalidity a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i s jeho námitkami proti rozhodnutí ze dne 28.11.2012.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 14. srpna 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně